

Pécsi Ítéltábla

Az ügy száma: Mf.I.30.047/2021/7/I. szám

A felperes:

felperes1 (cím1)

A felperes képviselője:

ügyvéd1 (cím2)

Az alperes:

alperes1 (cím3)

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

alperes 17. sorszám alatt

A per tárgya:

tanulmányi költség visszafizetése

Az elsőfokú bíróság:

Kaposvári Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

23.M.70.168/2020/15. számú ítélet

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét fellebbezett részében helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 25.000.-(huszonötezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az alperes 2013. október 1. napjától állt közalkalmazotti jogviszonyban a felperesnél szociális ápoló-gondozó munkakörben. A felperes munkaidőbeosztásának megfelelően végezte a munkáját, hétvégén is dolgozott 4 havi időkeretben. A munkaidő-nyilvántartás a jelenléti ív alapján történt. Az alperes írta be a

jelenléti ívbe, mely napokon mikor érkezett, mikor távozott, és ha nem töltötte a munkahelyén az időt, azt, hogy milyen jogcímen volt távol.

- [2] 2015 januárjában a felek tanulmányi szerződést kötöttek, megállapodtak, hogy az alperes a Gimnázium és Szakközépiskola szervezésében ápolóképzésben vesz részt a 2014. szeptember 1. és 2017. május 31. közötti időszakban. A szerződés 2.) pontja szerint a munkáltató a tanulmányokhoz a munkanapra eső tanulmányi munkaidőkedvezményt biztosít, a 3.) pont szerint a munkavállaló vállalja az utazási költségek megfizetését, a tankönyvek beszerzését, és rögzítették, hogy visszafizetési kötelezettség terheli a munkavállalót, ha a tanulmányi, illetve vizsgakötelezettségének nem tesz eleget, és emiatt a tanulmányait nem fejezi be. Vállalta továbbá, hogy 2020. május 31-ig fenntartja a közalkalmazotti jogviszonyát az alperesi munkáltatónál, ellenkező esetben szintén visszafizetési kötelezettség terheli.
- [3] Az alperes 2014. szeptember 1-jén kezdte meg a tanulmányait a Gimnázium és Szakközépiskola, és 2017. június 15. napján ápolói szakképesítést szerzett. Az alperes a 2017. június 20-i jognyilatkozatával a közalkalmazotti jogviszonyát a felperesnél lemondással megszüntette, jogviszonya 2017. augusztus 20-án szűnt meg. A felperes 2017. június 20-án tájékoztatta az alperest, hogy a munkavégzés alól mentesíti a 2017. június 20-tól augusztus 20-ig terjedő időre, tájékoztatta a tanulmányi szerződés alapján keletkezett visszafizetési kötelezettségről. 2017. június 28-án felszólította az alperest 693.293 forint visszajáró nettó munkabér megfizetésére, azzal, hogy részletfizetési kedvezményt kérhet. 2017. augusztus 14-én az alperes elismerte a visszafizetési kötelezettségét és részletfizetést kért, amit a felperes engedélyezett 12 havi részletben.
- [4] Az alperes a részletfizetési kötelezettségének többszöri felszólítás ellenére sem tett eleget.
- [5] A felperes fizetési meghagyás kibocsátását kérte az alperessel szemben 693.293 forint tanulmányi szerződésből eredő kötelezettség és eljárási költség megfizetésére. Az alperes ellentmondása folytán perré alakult eljárásban a felperes a fizetési meghagyásban megjelöltek szerint kérte az alperest kötelezni. Kifejtette, hogy a tanulmányi szerződésben vállalt kötelezettségét az alperes megszegte, amikor a jogviszonyát lemondással megszüntette az iskola befejezését követő pár nappal, így köteles visszafizetni a felperes részére a munkaidőben teljesített iskolai képzés és gyakorlati oktatás idejére kifizetett illetményt, miután ténylegesen munkát nem végzett.
- [6] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Nem vitatta, hogy munkaidőben tanulmányokat folytatott, de kifejtette, hogy pihenőidőben is kellett iskolába, illetve gyakorlatra járnia, a tandíját és útköltségét nem fizette meg a felperes. Utalt arra, hogy mással nem fizettette vissza a felperes ezt a költséget.
- [7] Az alperes viszontkeresetet is előterjesztett, kérte a felperest 676.965 forint megfizetésére kötelezni. Kifejtette, hogy bár gyakorlati képzésen vett részt munkanapokon, a munkanapokra tanulmányi munkaidőkedvezmény járt a részére, ezt 67 napra a felperesnek 561.125 forint összegben kell megfizetnie, ezenkívül az útköltsége 15.840 forint volt, valamint 10 hónapra havi 10.000 forint tandíjat sem fizetett meg a felperes a részére.
- [8] A felperes a viszontkereset elutasítását kérte. Elévülési kifogást terjesztett elő arra hivatkozva, hogy az alperes a jogviszony megszűnésétől számított 3 éven túl érvényesítette az igényét. Egyebekben kifejtette, hogy a tanulmányi szerződés szerint a tankönyveket, tandíjat, útköltséget az alperesnek kellett fizetnie.
- [9] Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az alperest 678.215 forint tanulmányi költség, ennek 2017. augusztus 21. napjától számított kamata, valamint perköltség fizetésére; a keresetet ezt meghaladóan, a viszontkeresetet pedig teljes egészében elutasította.
- [10] Döntését arra alapította, hogy az alperes a tanulmányi szerződésben vállalt kötelezettségét nem teljesítette, mert az ápolói bizonyítvány átvételét követő 5. munkanapon lemondással a

jogviszonyát a felperesnél megszüntette. Az Mt. 229. § (5) bekezdésre utalva megállapította, hogy a felperesi munkáltató lényeges szerződésszegést nem követett el. A (6) bekezdés folytán visszakövetelheti a tanulmányi szerződés szerint nyújtott támogatást, ha a munkavállaló az abban foglaltakat megszegi. A felperes jogszerűen követeli vissza a munkaidőre kifizetett illetmény címén nyújtott támogatást, miután ebben az időben az alperes ténylegesen munkát nem végzett, gyakorlaton volt, a tanulmányait folytatta. A felperes a visszafizetendő összeg számításakor figyelemmel volt arra, hogy a bruttó összegből levonást kell eszközölnie személyi jövedelemadó, társadalombiztosítási járulékok címén, hiszen ezeket a munkavállalónak nem fizette meg. Megállapította azonban, hogy a jelenléti ívvel ellentétes a felperesi elszámolás. Az alperes 2015. március 10-én, június 16-án és 2016. november 3-án munkát végzett, így 15.021 forinttal kevesebb a tartozása, ennek okán 678.215 forint megfizetésére kötelezte az alperest.

- [11] A viszontkereset kapcsán alaposnak találta a felperes elévülési kifogását. Kifejtette, hogy a Kjt. folytán alkalmazandó Mt. 286. § (1) bekezdése szerint a munkajogi igények 3 év alatt elévülnek. Az alperes jogviszonya 2017. augusztus 20-án megszűnt, az ettől számított 3 éven túl kívánta a tanulmányi költséggel kapcsolatos követelését érvényesíteni: a követelés elévült, bírósági úton nem érvényesíthető.
- [12] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést; tartalma szerint kérte annak az anyagi jogi felülbírálatát, a kereset teljes elutasítását és a viszontkeresetben foglaltak teljesítését. Utalt arra, hogy a tanulmányi szerződés szerint a felperes a gyakorlati képzést is a munkaidőkeret terhére vállalta támogatni, ez a kitétel nem valósult meg, 67 nap gyakorlat teljesítése szabad-, illetve pihenőnapon történt, e napok díjazása elmaradt, és a pihenőidő sem volt biztosítva.
- [13] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.
- [14] A fellebbezés megalapozatlan.
- [15] Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, ebből helytálló jogi következtetést vont le, és a másodfokú bíróság a döntésével is egyetértett. Az elsőfokú bíróság helyes jogi alapon és a jogszabályok helytálló felhívásával marasztalta az alperest a felperes keresete alapján, a másodfokú bíróság a jogi indokait is osztotta. Ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 383. § (2) bekezdése szerint, utalással a Pp. 386.§ (4) bekezdésére, helyes indokai alapján fellebbezett részében helybenhagyta.
- [16] A másodfokú bíróság a fellebbezéssel összefüggésben az alábbiakra utal.
- [17] Egyetértett az elsőfokú bíróság jogi álláspontjával: az alperes szerződést szegett azzal, hogy a közalkalmazotti jogviszonyát nem tartotta fenn a felperesnél a tanulmányi szerződésben vállalt ideig, ezért ennek jogi következményét viselnie kell, a felperes részéről neki nyújtott tanulmányi támogatást az elsőfokú bíróság által helyesen megállapított összegben vissza kell fizetnie, a marasztalása nem volt mellőzhető.
- [18] Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az alperes a viszontkeresetében elévült igényt érvényesített 2021. május 19-én, amikor a 2017. június 15-én az ápolói szakképesítés megszerzésével a felperes részéről teljesedésbe ment szerződésből eredő jogára hivatkozással a felperes 676.965 forintban történő marasztalását kérte. Az Mt. 286. § (1) bekezdése szerint a munkajogi igények 3 év alatt évülnek el, amit a (3) bekezdés alapján hivatalból kell figyelembe venni, de erre a felperes is hivatkozott az elsőfokú eljárásban. A (4) bekezdés azt mondja ki, hogy az elévülésre egyebekben a Ptk. szabályait kell alkalmazni, de ezek alapján sem volt olyan ok, amire tekintettel a viszontkereset érdemben vizsgálható lett volna. A Ptk. 6:24. § (2) bekezdése szerint az elévülés nyugvására vonatkozó okot az alperes maga nem

adott elő, de ilyen a perben fel sem merült; illetőleg a 6:25. §-a szerinti törvényi feltételek, amelyek az elévülés megszakadását és az elévülési idő újrakezdését eredményezhették volna, szintén nem álltak fenn.

- [19] A perköltség viseléséről való rendelkezés ebből a döntésből ered, a Pp. 83. § (1) bekezdése folytán a pereszes alperes köteles megfizetni a felperes másodfokú eljárásban felmerült költségét, mely áll az őt képviselő ügyvéd felszámított munkadíjából. Az alperes munkavállalói költségkedvezménye folytán a feljegyzett fellebbezési illetéket a Pp.102. § (6) bekezdése alapján az állam viseli.

Pécs, 2021. október 12.

Dr. Tolnai Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Berki Csilla s.k. előadó bíró, Dr. Vagyicska Petra s.k. bíró